

**КОМУНАЛЬНИЙ ЗАКЛАД ВИЩОЇ ОСВІТИ
«Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»**

ВІСНИК

**НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
ВІННИЦЬКОГО ГУМАНІТАРНО-ПЕДАГОГІЧНОГО
КОЛЕДЖУ**

ВИПУСК № 1 (42)

**РІК НЕЗЛАМНОСТІ! РІК ПЕРЕМОГИ!
УСІМ ОСВІТЯНАМ ПРИСВЯЧУЄТЬСЯ...**

Вінниця – 2023

ВІСНИК НАУКОВО-МЕТОДИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу
ВИПУСК № 1 (42)

Свідоцтво про державну реєстрацію
друкованого засобу масової інформації
Серія ВЦ № 1065-423-ПР від 24 грудня 2019 року
Журнал
(науково-виробничий, навчальний, довідковий)

Журнал присвячений висвітленню широкого спектру теоретичних та прикладних проблем педагогіки, психології, окремих методик та філології, підтримує традиції інтеграції вишівської науки з практикою, сприяє поширенню досвіду наукової, науково-педагогічної та виробничої діяльності, становленню кадрів вищої кваліфікації; розрахований на спеціальну категорію читачів, зокрема педагогічних та науково-педагогічних працівників закладів вищої, середньої та дошкільної освіти, здобувачів освіти та молодих науковців.

Вісник заснований у січні 2012 року, виходить 3 рази на рік
Мова видання: українська, англійська, німецька

Тематичні напрями Вісника:

- ❖ Інтеграція науки та практики як механізм ефективного розвитку
- ❖ Педагогічні та лінгвістичні аспекти викладання
- ❖ Германістика та славістика у сучасному науковому просторі
- ❖ Психолого-педагогічні умови формування та розвитку особистості вихованця
- ❖ Лабораторія педагогічної майстерності та професійного саморозвитку педагога
- ❖ Challenges in Education
- ❖ Відомі імена року
- ❖ Конкурси
- ❖ Рецензії

Номер затверджено на засіданні Вченої ради
КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»
Протокол № 7 від 23 лютого 2023 року

Головний редактор: директор КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж», спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Войцехівський К.Ф.;
відповідальний редактор: методист коледжу, спеціаліст вищої категорії, викладач-методист, Руда Т.В., **медіа-редактор:** к.пед.н., доц. Марценюк О.Г.

Редакційна колегія: д.пед.н., проф. Мисліцька Н.А., д.філ.н. Войцехівська Н.К., к.філ.н., доц. Січкач С.А. (Уманський державний педагогічний університет ім. П. Тичини), спеціаліст вищої категорії, викладач-методист Когутюк О.В.

Відповідальність за зміст статей несуть автори
Матеріали видаються в авторській редакції

В 53 Вісник науково-методичних досліджень Вінницького гуманітарно-педагогічного коледжу : Випуск 1(42) /за заг. ред. К.Ф. Войцехівського. Вінниця : Твори, 2023. 146с.

ЗМІСТ

С Л О В О Р Е Д А К Т О Р А

ТУРЛЮК СВІТЛАНА, ЮНАШ ВІКТОРІЯ

ГОЛОВНІ АСПЕКТИ УДОСКОНАЛЕННЯ ЗМІСТУ І ФОРМ НАЦІОНАЛЬНО-ПАТРІОТИЧНОГО ВИХОВАННЯ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ КОЛЕДЖУ 5

Ф І Л О Л О Г І Ч Н І С Т У Д І Ї

БАБІЙ АЛЛА, ВЕРЕМІЙ А. А.

МІСІЯ, БАЧЕННЯ ТА ПЕРСПЕКТИВНІ ЗАВДАННЯ СУЧАСНИХ ФАХІВЦІВ ФІЛОЛОГІВ-СЛАВІСТІВ 13

ОМЕЛЯНЧИК ТЕТЯНА, БІЛИК ІРИНА

ПОЗАКЛАСНА РОБОТА З УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ ЯК ЗАСІБ ФОРМУВАННЯ І РОЗВИТКУ ЛІТЕРАТУРНО ОБДАРОВАНОЇ ТВОРЧОЇ ОСОБИСТОСТІ УЧНЯ 19

ОМЕЛЯНЧИК ТЕТЯНА, ГУЧОК НАДІЯ

КОРОТКИЙ ЕКСКУРС В ІСТОРІЮ СТАНОВЛЕННЯ МЕТОДИКИ ВИКЛАДАННЯ УКРАЇНСЬКОЇ ЛІТЕРАТУРИ З ЧАСІВ КИЇВСЬКОЇ РУСІ ДО СЕРЕДИНИ ХХ СТОЛІТТЯ 25

ОМЕЛЯНЧИК ТЕТЯНА, ІВАШКО АНАСТАСІЯ

ІСТОРИЧНА ІНВЕРСІЯ В ЛІТЕРАТУРНИХ ТВОРАХ ЯК АВТОРСЬКИЙ ПРИЙОМ БАЧИТИ СВІТ ІНАКШЕ 31

МИХАЛЬЧУК ОЛЕСЯ, ДЕРЕВЕНКО ОЛЕКСАНДРА

THE IMPACT OF ENGLISH BIBLICAL TRANSLATIONS ON THE DEVELOPMENT OF LANGUAGE AND LINGUISTICS 38

П С И Х О Л О Г О - П Е Д А Г О Г І Ч Н І С Т У Д І Ї

СВЕРЛОВИЧ ВАЛЕНТИНА

ФОРМУВАННЯ І РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ В ПРОЦЕСІ ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ 44

ГОРОДЕЦЬКА ВАНДА

ОРГАНІЗАЦІЯ ПРОХОДЖЕННЯ ФОЛЬКЛОРНОЇ ПРАКТИКИ В УМОВАХ ДИСТАНЦІЙНОГО НАВЧАННЯ 57

БАРЩЕВСЬКА ІННА

ОСОБЛИВОСТІ ДІАГНОСТИКИ ТА ПЕДАГОГІЧНОГО СУПРОВОДУ ДІТЕЙ ІЗ СИНДРОМОМ АСПЕРГЕРА ТА СДУГ 61

ЦІСАР ІРИНА, БОРОДІЙ ОЛЬГА

РОЛЬ КАЗКИ В РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ ДИТИНИ 65

ТАРАШЕВСЬКА ОЛЬГА, КАПУСТА ДАР'Я

РОЛЬ ЕКОЛОГІЧНОЇ СТЕЖИНИ В ОЗНАЙОМЛЕННІ ДОШКІЛЬНИКІВ З ПРИРОДНИМ ДОВКІЛЛЯМ 68

ОМЕЛЯНЧИК ТЕТЯНА, ПЕДОЧЕНКО АНАСТАСІЯ

ПСИХОЛОГО-ПЕДАГОГІЧНІ ТА ІСТОРИЧНІ УМОВИ ВИКОРИСТАННЯ НАОЧНИХ ЗАСОБІВ У НАВЧАЛЬНО-ВИХОВНОМУ ПРОЦЕСІ 72

ЦІСАР ІРИНА, РУМЯНЦЕВА ВІКТОРІЯ

ВПЛИВ АРТ-ТЕРАПІЇ НА МОВЛЕННЄВИЙ РОЗВИТОК ДОШКІЛЬНИКА..... 78

МАРЦЕНЮК ОЛЕНА

ПСИХОЛІНГВІСТИКА ОРГАНІЗАЦІЇ ТА ПРОВЕДЕННЯ СУЧАСНИХ ЗАНЯТЬ З АНГЛІЙСЬКОЇ МОВИ..... 82

Н А У К О В О - М Е Т О Д И Ч Н І С Т У Д І Ї

БУГА ОКСАНА

НАБУТТЯ ПРОФЕСІЙНО-ЗНАЧУЩИХ ЕКОНОМІЧНИХ ЯКОСТЕЙ СТУДЕНТІВ У ПРОЦЕСІ ЗАСТОСУВАННЯ ДІЛОВИХ ІГОР..... 88

ПРИСЯЖНЮК ДМИТРО

ЕВОЛЮЦІЯ МЕТОДИКИ ТРЕНУВАННЯ В БІГОВІ НА ВИТРИВАЛІСТЬ..... 93

СКРИПНИК НАДІЯ, ВОЛКОТРУБ А.О., ДЕМЧУК ВЕРОНІКА

STORYTELLING ЯК КОМУНІКАТИВНИЙ ТРЕНД ДЛЯ ЕФЕКТИВНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ МОВЛЕННЄВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ..... 98

СКРИПНИК НАДІЯ, КОГУТЮК ОКСАНА, МАКСИМЕНКО Н. В., ТКАЧУК ТЕТЯНА

МЕТОДИ СТИМУЛЮВАННЯ І МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ..... 104

ШУСТОВА НАТАЛІЯ, ГОРБАТЮК А. В.

*ФОРМУВАННЯ НАВИЧОК ПИСЬМОВОГО ДОДАВАННЯ ТА ВІДНІМАННЯ БАГАТОЦИФРОВИХ ЧИСЕЛ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ В ПОЧАТКОВІЙ ШКОЛІ*109

СТЕПОВА АЛЛА

МУЗИЧНО-ДИДАКТИЧНА ГРА ЯК ЗАСІБ РОЗВИТКУ ГАРМОНІЙНО РОЗВИНЕНОЇ ОСОБИСТОСТІ..... 114

ТАРАШЕВСЬКА ОЛЬГА, ЦІСАР ІРИНА

ВИКОРИСТАННЯ «РОЗВИВАЮЧОГО ПРОСТОРУ» ЗА М. МОНТЕССОРІ ДЛЯ КОРЕКЦІЙНО-ПЕДАГОГІЧНОЇ РОБОТИ В УМОВАХ ІНКЛЮЗІЇ..... 118

ЯРЕМЧУК ОКСАНА

ФОРМУВАННЯ ІНІЦІАТИВНОСТІ І ПІДПРИЄМЛИВОСТІ НА УРОКАХ МАТЕМАТИКИ В ПРОФІЛЬНІЙ ШКОЛІ ЗА ДОПОМОГОЮ РОЗВ'ЯЗУВАННЯ ЖИТТЄВИХ ЗАДАЧ ФІНАНСОВОГО ЗМІСТУ..... 123

В І Д О М І І М Е Н А

ПОХИЛЮК ОЛЕНА

«ТОЙ, ЩО СЕРЦЕ ОБЕРНУВ У СУРМУ» (бесіда до 115-річчя від дня народження Олега Ольжича (приклади поезії за збіркою «Незнаному воякові»..... 127

КІСЕЛЬОВ ДМИТРО

Б. ШОУ. ХУДОЖНЯ ПРАКТИКА: ПРОБЛЕМИ І ТРАДИЦІЇ..... 130

ЛИСИЙ АНАТОЛІЙ

ПЕРШІ ПІВ ТИСЯЧІ РОКІВ З ІСТОРІЇ ШПИКОВА..... 133

3. Гомон П. До проблеми сучасного прочитання літературних творів. *Дивослово*. 2015. №2. С.41-43.
4. Захарова В.А. Роль Івана Франка в історії методики викладання літератури. *УЛ в ЗОШ*. 2017. №9. С.25-32.
5. Надольний І.Ф. Національна самосвідомість як чинник розвитку духовності українського суспільства. *Рідна школа*. 2012. № 1. С.80-88
6. Шуляр В. Сучасний урок і проблеми викладання актуальної літератури в старшій школі. *УЛ в ЗОШ*. 2011. №8. С.15-20.
7. Якименко Т.В. Як народжується любов до Батьківщини. *Рідна школа*. 2014. №11. С. 28-31.

*Стаття надійшла до редакції
11 лютого 2023*

THE IMPACT OF ENGLISH BIBLICAL TRANSLATIONS ON THE DEVELOPMENT OF LANGUAGE AND LINGUISTICS

УДК 2-234+811.111]-042.3

МИХАЛЬЧУК ОЛЕСЯ

старший викладач кафедри германської та слов'янської філології
КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

ДЕРЕВЕНКО ОЛЕКСАНДРА

студентка філологічного факультету

КЗВО «Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

The article presents a diachronic review of the prominent English translations of the Bible, outlines the approaches applied in the process of translating and highlights the influence of Biblical translations on language development and language studies.

Keywords: *the Bible, translation, language standardization, functional translation, formal translation, direct translation, indirect translation.*

The problem under investigation. The Bible has proven itself over millennia to be the most valuable book that humanity possesses. It is the world's most translated and most widely distributed book. English translations of the Bible shaped the language and have had a dramatic impact on the developments in the field of linguistics, which makes them a matter of great importance in various areas of language studies. **Previous research on the subject** include an extensive body of diachronic studies of the Bible translations by F. Bruce,

B. Condit, D. Daniell, J. Jeffcoat, E. Hayes, B. Metzger, R. Morton and others. A comprehensive study of the influence of Biblical translations on the development of the English language is represented by works by T. McArthur, G. Sampson, C. M. Millward, M. Hayes, D. Crystal, O. Currie, C. Hallen, T. Spackman. The impact of the Scriptures translations on translation studies has been treated in the works by K. Smith, D. Moo, G. Scorgie, M. Strauss, S. Voth, E. Nida and other researchers.

The **purpose** of the article is to trace the advance made in the attempts to render the texts of Holy Scriptures into English and to explore the ways in which Biblical translations contributed to the development of linguistics. The **tasks** of the research include to provide a diachronic review of the most influential English Biblical translations and to emphasize the key linguistic issues influenced by these translations.

Main part. The term “Bible” dates from the 14th century and originates from French *Bible*, Latin *Biblia*, a feminine singular adaptation of Greek neuter plural *Biblia* – little papyrus rolls, a description of the Hebrew scriptures. The Bible is a collection of sacred texts usually regarded as a unified whole and published as a book consisting of a number of books. The 66 books that constitute the Bible were written by about 40 authors and cover a period of approximately 1,600 years. For Christians these books are grouped into an Old Testament, whose original texts are Hebrew (and some Aramaic), and a New Testament, whose original texts are Greek [1, p. 116].

Being translated in whole or in part into more than 1,500 languages, the Bible is considered the most translated and disseminated text in the world, available for reading, discovering and investigating by everyone. Among the characteristics that induce people to make constant efforts in the labor-intensive and long-lasting process of the Bible translation G. Sampson lists the following:

- universality of interest;
- the correctness and picturesqueness of its language;
- the simplicity of its structure;

- a rhythm largely independent of the features, prosodical or other, of any individual language [2, p. 150].

Bible translation involves navigating a complex spectrum of linguistic, textual, literary, historical, rhetorical, traditional, semantic, and other tensions. At its widest, the process of restatement from one language into another can include both transliteration (transfer from one writing system to another) and the range of options from strict word-for-word literalism to free adaptation. The spectrum of translation thus includes the source; transliteration; word-for-word literalism; a close blank-verse translation; a close translation in prose; a freer translation in prose; a free “biblical” prose translation; a free colloquial version [1, p. 1052].

The earliest attempts to render the Holy Scripture into the English language were undertaken during Old English period (circa 449–1066). Among the Biblical translations of the Old English period are the “Heptateuch” (the first seven books of the Old Testament), portions of the Psalms, and the late Anglo-Saxon Gospels. Caedmon is credited with making the first paraphrases of the Scriptures into Old English sometime around 670 A.D. One example of his work that has survived is called “Caedmon’s Hymn”. During Middle English period (1066–1475) an Oxford professor, scholar, and theologian John Wycliffe and his associates were the first to translate the entire Bible from Latin into English (1380s). This translation is credited with more than a thousand Latin words not previously found in English. The language of the Wycliffe version is simple and forceful and laid the foundation for other Bibles in English. Many

phrases from the King James Bible of 1611 can be traced back to Wycliffe, e.g. *an eye for an eye, woe is me*, etc.

Early Modern period (1475 – circa 1750) was the flourishing period for English Biblical translations. William Tyndale became perhaps the greatest single individual translator of the English Bible. He was a superb linguist, possessing knowledge of at least seven languages besides English. He completed the first edition of his English language New Testament in 1526. This translation was the first translation of the New Testament from Greek. Many of the phrases Tyndale introduces in his translation are still used today: *give up the ghost, the powers that be, my brother's keeper, the salt of the earth, fight the good fight, a law unto themselves*, and many more.

Between Tyndale's Bible and the King James Bible (1611), six influential translations were published: Coverdale's Bible (1535); Matthew's Bible (1537); The Great Bible (1539); The Geneva Bible (1560); The Bishops' Bible (1568) – a revised version of the Great Bible, which became an authorized version of the Church in 1571, replacing the Geneva version (which did, however, continue to be widely used in homes). It was a primary text for the scholars working on the King James Bible.

The Reformation and the separation of Protestants from the Roman Catholic Church the Protestant belief that people should read the Bible for themselves led to numerous translations of the Bible, culminating in the Authorized Version (the King James Bible) of 1611, whose language has had a powerful effect on English. In particular, its plain style (when compared with the ornate language

and obscure vocabulary of many Renaissance texts) has been praised and recommended for emulation. The translation was made by fifty-four translators who worked together in small groups, using older translations as their guide. They aimed to make the language sound like poetry when it was read out, making poetic rhythm one of the characteristic features of their translation. The King James Bible was read in churches and people's homes and taught at school everywhere in England, Scotland, and Wales for the next three hundred years. For many people it was the only book that they read again and again. As a result, it had an important effect on the English language. Many expressions from it became part of the language; for example, *the apple of somebody's eye; by the skin of your teeth; the salt of the earth; the straight and narrow* [3, p. 221]. The period from 1611 to the middle of the 20th century may be called the great "missionary endeavor", when pioneer translators undertook the preparation of renderings into the hundreds of languages. In that phase, the King James Bible was the primary Bible of people speaking English. Beginning from the mid-20th century to the present day the King James Bible has been joined by a very large number of new English translations and versions, none of which is dominant. Among the most widespread modern translations are The Jerusalem Bible (1966), The New English Bible (1970), The Living Bible (1971), The New American Standard Bible (1971), The Good News Bible (1976), The New International Version (1978), The Revised English Bible (1989), The New Revised Standard Version (1989), The New Living Translation (1996). Most

modern English translations of the Bible follow the translating tradition established by the King James Bible. According to Yu. A. Moroz, the key features constituting this tradition include repetitions on various language levels (repetition of the conjunction *and* is especially evident); frame constructions; inversion; parallelism; the abundance of idiomatic expression and morphological archaisms [4, p. 126].

Despite the translators' attempts to preserve the sense and the form of the original text, the translation always alters them, adding national linguistic and cultural connotations. On the other hand, the existence of vernacular Bibles was important for the growth, enrichment, and even preservation of many of the languages of Europe, and the early translations into English were profoundly important for the development of the language. The diachronic view on the evolution of English Biblical translations shows that such translation significantly shaped the language and contributed to the development of certain fields of language studies.

The most vivid cases of the Bible shaping language are the use of biblical language in totally non-biblical contexts. There are numerous Biblical expressions in daily use; for example, the phrase *Let there be light*, which is an English translation of the Hebrew *אור יְהי* found in Genesis 1:3 of the first part of the Hebrew Bible, is used as the motto of a Swedish manufacturer of sliding-doors, windows and doors. D. Crystal argues that biblical expressions can also be found in discourses of nuclear physics, court cases, TV sitcoms, recipe books, punk rock lyrics, and video games. The researcher counts 257

phrases from the King James Bible which are in daily use in contemporary English and points out that it's not so much the number of phrases that is impressive, but the range of nonbiblical settings into which they've been introduced [5, p. 10]. Bible translations have played a central role in language standardization – a process during which a variety becomes the standard in a country. According to the model suggested by E. Haugen, language standardization comprises four stages: selection of norm, codification of norm, elaboration of function, and acceptance by the community [6, p. 933]. For the English language, the most significant stage of this process took place during the Early Modern period. The language variety of the Bible translations achieved selection and codification due to its authoritative status and unprecedentedly wide diffusion, being among the first books to be printed after the introduction of printing in the late 15th century, and also the most frequently published book and daily reading of millions of people. This promoted elaboration, when besides written channels, the language of the Bible was diffused verbally in church services as well as in more informal family and group worship. Finally, historical and cultural circumstances favouring the diffusion of the Bible meant that the language variety of the Bible translations could also achieve to a large extent the stage of acceptance [7].

Closely related to the standardization process is the impact of Biblical translations on early lexicography. The publication of Johnson's Dictionary in 1755 was certainly the most important linguistic event of the 18th century and the entire linguistic history, for

to a large extent it “fixed” English spelling and established a standard for the use of words. Another milestone in the history of lexicography was Noah Webster’s famous dictionary, which bore the deliberately patriotic title “An American Dictionary of the English Language” (1828). Both lexicographers used Biblical citations to exemplify the headwords in their dictionaries. According to C. Hallenand and T. Spackman, Johnson used citations from the King James Bible and focused on the Bible as a great literary work and a way of modeling elegant English usage, whereas Webster’s focus on the Bible was as a tool for the religious and moral betterment of his readers [8, p. 49]. Thus, for example, Johnson’s entry for the headword *abase* exemplifies its use by the following citation from the Bible: *Behold every one that is proud, and abase him* (Job, xl. 11). In Webster’s Dictionary the use of the same word is illustrated as follows: *Those that walk in pride he is able to abase* (Daniel 4:37). *Whosoever exalteth himself shall be abased* (Matthew 23:12. Job 40:11. 2 Corinthians 11:7) [9; 10]. Another major influence of the Bible was in the domain of translation theory and practice. Both translators and scientists have always argued whether the translation should retain all the peculiarities of the original – the form, the word order, the parts of speech, plays of words, unusual grammatical structures, the form or state of the word, rhythms, rhymes etc. – or render the text so that the meaning is the same but the form changes. First in the line of existing approaches to Biblical translation come formal and functional equivalence. To elucidate the formal

equivalence, the New American Standard Bible and New King James Version can be named as they serve as brilliant examples of such an approach. Formal equivalence derived its name due to the fact that it focuses on the form of the original. The translators that prefer this way say the God himself was dictating the text, selecting the words and expressing through them his vision that serves as the most convincing proof of why one should apply the formal equivalence. The translators believe that the order and the form of the words are sacred, so they should be preserved because it will provide additional knowledge and comprehension of the Holy Script. Unlike formal equivalence, functional concentrates on the meaning. Its main task is to communicate the message that is hidden behind the form without its preservation. To illustrate the functional equivalence we can name the Good News Bible (also known as Today’s English Version), the New Living Translation, God’s Word, the New Century Version, and the Contemporary English Version. As opposed to the formal equivalence translators, the functional equivalence translators feel free to use any language tools to fulfill their task. The form differs in various languages, the same thought can be expressed with different language means, so this is the head thought of the functional approach. The only criteria the translators have are the naturalness of expression and ease of understanding. In order to produce the relevant and equivalent translation, they should use as natural expressions as possible to reach the same ease of the thought as in the original text.

Among the newer approaches are direct and indirect translation. Indirect translation

first of all attempts to remain as close to the content of its source as possible since the translators are not communicating their own message; they are not free to change, add to, or subtract from the macro-level content of the original. Secondly, it must convey the same meaning as the source text. Thirdly, an indirect translation is based on the principle of relevance that means it has to make the text spontaneously clear. Fourthly, an indirect translation presumes the receptor language context. It allows for the communicating as many assumptions from the original text as possible. In direct translation the attention is devoted to linguistic properties of the text, thus in some cases the form of the original must be changed in order to preserve the communicative clues it provides. This approach requires translators to communicate the meaning from the original correctly, so before producing any translation, translators must identify correctly the initial communicative clues. The central aspect of direct translation requires readers to use the original contextual assumptions in order to interpret it correctly. The translator has the informative intention to communicate to the receptor language audience all the assumptions communicated by the original in the context envisaged for the original. A healthy balance between literalness and naturalness should be maintained preserving these two features in direct translation [11].

All the approaches mentioned contributed, on the one hand, to the valid and relative translation of the Bible and, on the other hand, to the evolution of the translation studies, teaching both keeping ambiguities and translating clearly as well as retaining form of the initial text revealing the meaning,

or using diverse language tools to express the same thought with different words. Each approach brought its unique peculiarities to the translation theory, enabling translators all over the world to plunge into its studying and use these methods during any translation process. **Conclusion and further research perspectives.** Having analyzed the impact of English Biblical translations on various areas of language development and linguistic studies we can conclude that their most profound effect can be seen in the following domains: enriching the language with numerous idiomatic expressions which became an integral part of everyday Modern English; standardization process, including advances in lexicography; evolution of approaches used in theory and practice of translation.

The modern digital era poses new challenges for the study of Biblical translations. In 2005 the project called “SMSBible” was launched in Australia to translate the Bible into text message speak. The idea of the project was to make it possible to spread the word of God to family and friends by mobile. The first line of Genesis is rendered into text message speak as *In da Bginnin God cre8d da heavens & da earth*; the first verse of John 4.19 became *We luv coz God luvd us 1st* [12]. As the emergence of new translations of the Bible seems to be a never-ceasing process, these new translations and the approaches used by their authors will require linguistic analysis which provides grounds for further investigation.

REFERENCES

1. The Oxford Companion to the English Language / ed. T. McArthur. Oxford University Press, 1992. 1184 p.
2. Sampson G. The Concise Cambridge History of English Literature. Cambridge University Press, 1970. 976 p.
3. Millward C. M., Hayes M. A Biography of the English. Boston: Wadsworth Cengage Learning, 2012. 478 p.
4. Мороз Ю. А. Національна традиція біблійних перекладів : філософсько-релігієзнавчий аналіз : дис. ... канд. філософських наук : 09.00.11 / Житомир. держ. ун-т ім. І. Франка. Житомир, 2017. 214 с.
5. Crystal D. Begat : The King James Bible and the English Language. Oxford University Press, 2010. 327 p.
6. Haugen E. Dialect, Language, Nation. *American Anthropologist*. 1966. Vol. 68. № 4. P. 922–935.
7. Currie O. The role of the Bible in Language Standardization Processes : The Case of Welsh. *Jezik in Slovstvo*. 2022. № 67. P. 27–47.
8. Hallen C., Spackman T. Biblical Citations as a Stylistic Standard in Johnson's and Webster's Dictionaries. *Journal in English Lexicology*. 2010. № 5. P. 47–60.
9. Samuel Johnson's Dictionary. URL : <https://johnsonsdictionaryonline.com/views/search.php?term=ABASE> (дата звернення: 2.02.2023).
10. American Dictionary of the English Language. URL : <https://webstersdictionary1828.com/Dictionary/Abase> (дата звернення: 2.02.2023).
11. Smith K. Bible Translation and Relevance Theory : The Translation of Titus. A dissertation submitted for the degree of doctor litterarum. University of Stellenbosch, 2000. 260 p.
12. Marks K. In da Bginnin : Bible is Translated for Text Message Generation. Independent. 2005. 07 October. URL : <https://www.independent.co.uk/news/science/in-da-bginnin-bible-is-translated-for-text-message-generation-317803.html> (дата звернення: 7.02.2023).

Стаття надійшла до редакції
01 лютого 2023

ФОРМУВАННЯ І РОЗВИТОК ПРОФЕСІЙНОЇ КОМПЕТЕНТНОСТІ ЗДОБУВАЧІВ ОСВІТИ В ПРОЦЕСІ ПРАКТИЧНОЇ ПІДГОТОВКИ

УДК 378.091.12 : 005.336.1] – 027.22

СВЕРЛОВИЧ ВАЛЕНТИНА

заступник з навчально-виробничої роботи

Комунального закладу вищої освіти

«Вінницький гуманітарно-педагогічний коледж»

Входження України в європейський освітній простір передбачає реформування системи вищої професійної освіти, зокрема підвищення її якості. Сучасна вища школа